

Det var laddat för en favorit i repris. Den gemensamma vildsvinsjakten med fem jaktlag lite tidigare på säsongen hade varit lyckad, med två fällda vildsvin.

Tv-bonden har fått känslor för vildsvinsjakt

TEXT & FOTO
GUNNAR NILSSON

Många ville återuppleva drevskallen från Per-Olov Johnssons båda kroatiska stövare Bill och Baltzar. Rasen heter egentligen posavskogonic och eftersom det handlar om drivande hund kan denna vildsvinsjakt nästan liknas vid stövarjakt på räv.

– Det är faktiskt första året jag har Bill och Baltzar, så det här är lite nytt för mig. Men det är riktigt spännande att höra dreven bukta. Det går inte lika fort som när det är stötande hundar, och vildsvinen är som regel inte stressade när de kommer, berättar Per-Olov Johnsson just som han släppt de båda energiknippena i dagens första sät.

Flera färska spår i snön vittnar om att det borde finnas vildsvin i närheten. Vildsvinen har ökat kraftigt senaste året här kring Mölltorp i Västergötland, precis som på många andra håll.

Förutom att det har fällts ett 60-tal vildsvin i trakten sedan jaktåret inleddes 1 juli 2012, märks ökningen även i trafiken. Det kan Ove Ljung, samordnare för viltolycksorganisationen i Karlsborgs jaktvårdsrets, intyga innan han traskar bort till sitt pass vid ett hygge.

– Under 2012 var det 11 vildsvinsolyckor av sammanlagt 87. Året innan var det bara en vildsvinskrock av totalt 86 vilt.

Jaktlagen i bygden har emellertid tidigt insett att samverkan är

ett måste för att kunna förvalta vildsvinsstammen. Föregående jaktsäsong ordnade man också två gemensamma jakter, dock utan att fälla något. Men man fick ändå in rutinerna för att smidigt organisera jakter över 5 000 hektar, som det är fråga om denna januarilördag.

En grupp vildsvin

Det är ingen tillfällighet att Per-Olov Johnsson vill släppa hundarna just här vid Brevik, tillhörande Breviks norra jaktlagsområde.

Tidigare under veckan har han åkt runt i markerna och markerat alla spårloppor på en stor karta. När jaktledarna för de fem jaktlagen Brevik norra, Svärtebäcken, Klevaberget, Tobo–Hinsegården och Fagersanna tidigare på morgonen har samlats för genomgång av upplägget har alla fått klart för sig var vildsvinen har passerat skogsvägarna, och vilka pass som bör besättas.

Brevik norra är det största området med cirka 1 800 hektar, och här i de mycket kuperade markerna med omväxlande hyggen och täta granskogar har vildsvinen uppehållit sig frekvent.

”Hundarna hade varit i Skåne, men Baltzar ville inte jaga efter att ha fått stryk av vildsvin.”

Jodå, det tar inte lång tid förrän Bill och Baltzar hörs ge skall. En skytt vid det så kallade ståltornet rapporterar efter en stund att en grupp vildsvin, minst tre, passerat utom skotthåll. Dessa är dock inte jagade av Bill och Baltzar utan drevet buktar tillbaka i tätningen framför Per-Olov.

Medan han gör sig beredd fortsätter han att berätta om hur han oförhappandes blev ägare till de båda stövarna ett halvår tidigare.

– Hundarna hade varit i Skåne, men Baltzar ville inte jaga efter att ha fått stryk av vildsvin, och Bill ansågs inte heller längre duglig i de småbrutna skånska markerna. Det var en kompis som kände till dem och frågade mig eftersom han vet att jag gillar utmaningar.

Suveräna parhästar

Svaret blev självklart ja. Utmaningar är nämligen lite av ett ledord för Per-Olov. År 2011 lät han sig bli anmäld till TV-programmet *Bonde söker fru* och blev en av de utvalda till serien. Det sa klick, och nu är han åter en gift man.

– Utmaningen med hundarna ser också ut att gå bra. Precis som många andra hundar tyr sig Bill och Baltzar till mig och de jagar riktigt bra, berättar Per-Olov och njuter av drevet.

Tidigare på säsongen fick han fälla ett vildsvin för Baltzar när det kom åtta stycken i pass.

Baltzar är den störste av de två och något av härförare. Bill har sin storhet som eftersökshund. De är inte »

TV-bonden Per-Olov Johnsson gillar utmaningar. När han fick chansen att överta de båda kroatiska stövarna Bill och Baltzar var han inte sen att nappa. Och som i ett trollslag var den nervärderade duon riktiga stjärnor som vildsvinshundar.

Christian Axelsson hade inte sett vildsvin i verkligheten när han plötsligt fick chansen att fälla dubblé! Det gick hur bra som helst, även om det var rejält nervöst innan han visste säkert att båda vildsvinen fått dödande skott.

VILDSVINSJAKT MED STÖVARE

Deltagare från fem jaktlag deltog vid säsongens andra gemensamma vildsvinsjakt söder om Karlsborg. Rutinerna är väl inövade för att på bästa sätt förvalta den ökande vildsvinsstammen.

HTTADE FRU

Per-Olov Johnsson var med i Bonde söker fru år 2011 och blev tillsammans med Susanne Ytterborn från Stockholm. De gifte sig i augusti 2012. Susanne har ett stigande jaktintresse och planerar nu att ta jägarexamen.

släkt men enligt Per-Olov suveräna parhästar.

Drevet tystnar emellertid, och Per-Olov bestämmer sig för att kalla in hundarna, vilket lyckas bättre än man kunnat förmoda. Det beslutas att de ska släppas på spåren där vildsvinsgruppen på morgonen passerat ståltornet en bit bort.

Sagt och gjort. Det blir upptag direkt, och drevet vänder tillbaka mot Brevik och vidare mot stora hygget vid Kleva.

Två, ett eller inget

Per-Olovs son Mikael hör vildsvinen men får ingen skottglugg. Ove Ljung på hygget ser två vildsvin men kan inte heller skjuta. Drevet drar sig vidare bort mot pass 13 med hundarna någon halvminut efter vildsvinen.

Ett skott hörs och strax därefter ytterligare två. Det är Christian Axelsson som skjutit. Han meddelar att första vildsvinet fallit i ett skott men att det strax bakom kommit ytterligare ett, något mindre än det första, som han skjutit två skott mot.

När Per-Olov kommer dit kan han koppla Bill och Baltzar, som är kvar i närheten av hygget. För en stund är

Christian orolig för hur skotten har träffat. Han kan från tornet inte se något av de påskjutna vildsvinen. Har han fällt två, ett eller inte något?!

Oron är befogad, eftersom han ännu är relativt oerfaren som jägare, i synnerhet när det gäller vildsvin.

– Jag hoppas det har gått bra, men det är första gången som jag över huvud taget ser vildsvin i verkligheten, berättar Christian lugnt, fastän tvivlet ännu överskuggar jaktglädjen på pass 13.

Lite förlösande blir det när första vildsvinet, en ganska stor gylda, hittas liggande en bit från skottplatsen. Nu handlar det som mest om ett eftersök. Per-Olov gratulerar och går vidare med Baltzar i den riktning vildsvin nummer två vänt tillbaka efter skotten.

Kvar hos skytten blir Per-Olovs andre son Marcus, som ofta hjälper till som hundförare.

Men vad varken Per-Olov sett eller Baltzar känt är att det mindre vildsvinet slagit en bukt på hygget och blivit liggande invid ett slybuskage. Christian och Marcus hittar med hjälp av Bill den lilla gyltan, och nu kan leendet äntligen slå ut i full blom hos den 27-årige premiärskytten.

– Jag tog jägarexamen till den här säsongen och har tidigare bara fällt ett rådjur. Det här var en häftig upplevelse, myser Christian och skickar upp vildsvinet över axlarna.

”Jag hoppas det har gått bra, men det är första gången som jag över huvud taget ser vildsvin i verkligheten.”

Tidigare har det varit fotboll och handboll för hela slanten. Men när en knäskada ändrade förutsättningarna kunde tanken på att ta jägarexamen realiseras.

Rätta modellen

– Inget ont som inte har något gott med sig, konstaterar Christian och tycks vara lika överväldigad av att vara skyttekung bland de 28 deltagarna på vildsvinsjakten som på idrottsarenorna.

Vid återsamlingen är det fest, för nu är alla sugna på kaffe och Christians purfäriska jakthistoria.

Christians pappa Olle Axelsson är också stolt och påpekar att han själv bara sett vildsvin vid ett tillfälle, trots att han jagat betydligt längre.

– Var det på grillen midsommarafton? frågar någon så där lite retfullt som det hör till när det ges och tas vid korvbrasan.

Ett eftermiddagsläpp vid Fagersanna blir resultatöst, men vid avslutningen är alla överens om att det här är rätta modellen för att bedriva vildsvinsjakt.

– Enda sättet att komma åt dem är att hjälpas åt, fastslår Sven-Åke Olsson och Björn Kjellberg, jaktledare i Breviks norra respektive Klevabergets jaktlag, med gemensam stämning.

Och Per-Olov Johnsson är inte orolig för att vildsvinen ska förstöra hans åkrar, trots att han nu storsatsar för att producera över 300 köttjurar årligen.

– Med samarbete och positivt tänkande kommer man långt. Vi har ändå fördelen att kunna styra vildsvinen till stora skogsområden. Dessutom blir det ju mycket jakt med Bill och Baltzar! ««

Enligt registreringsstatistiken kom posavski gonic till Sverige 2007, då sju hundar registrerades. 2008 var det 16, 2009 fyra, 2010 var det 16, 2011 var det fyra, 2012 registrerades ingen. Det har fötts sex kullar i Sverige under de här åren, resterade är importer. Posavski gonic tillhör specialklubben för drivande hundar inom SKK.